

الأمر الحادی عشر الصحيح و الأعم

محل بحث

آیا این وضعی که برای حقایق شرعی اتفاق افتاده است روی مصداق صحیح رفته یا روی مصداق ناقص یا فاسد هم می رود؟

مؤلف

به صحیح می گوئیم نه به اعم علتش این است که صحت سلب داریم

عبادات

مثلا در نماز شارع جعلش کرده برای یک آناری که نماز صحیح این آثار را دارد مثل نهی از فحشا و منکر و معراج مومن و غیره

مطابقت ماموری به و مانی به

چیزی که موجب سقوط قضی و اعاده آن عبادت باشد

گاهی اوقات آثار به خاطر مقبول بودن و یا کمال نماز است

نظر

یا اینکه کسی جاهلا یک کاری کرده که باعث بطلان نماز شده است و زمان زیاد هم گذشته است با وجود اینکه مامور به و مانی به یکی نبوده است ولی آیا از حیث آثار نماز این شخص مانند بی نمازها است؟ ضمن اینکه در بعضی حالات حتی می گوئیم قضا هم ندارد

نماز برای یک اهدافی وضع شده است اگر نماز باطل را هم بگیرد دیگر وضعش امری لغو خواهد بود

نظر

لغو نخواهد بود؛ وضع شده برای اعم ولی آن اهداف و آثار بر صحیحش بار می شوند

معاملات

یا سبب منظور است

فرایند

سبب همان ایجاب و قبول است مثلا یکی می گوید انکحت و زوجت و یکی می گوید قبلت

اینجا سوال هست که آیا فقط صحیح معامله است یا فاسدش هم معامله است؟

نظر مؤلف همان بحثی است که در عبادات گفته یعنی به صحیح معامله می گویند و فاسد را مجازا معامله می گویند

یا مسبب منظور است

برایند

مسبب یعنی آن چیزی که به دست آمده یعنی برآیند معامله مثل زوجیت و ملکیت

اگر اینجا منظور باشد که کلا محل بحث ما نیست زیرا اینجا یا هست یا نیست

نظر دیگر

همین که می گوئیم صلات دو گونه است معلوم است که به سقیم هم صلات می گوئیم

پاسخ

ما به صلات سقیم مجازا می گوئیم صلات

پاسخ

واقعا اینطور نیست و عرف نماز باطل را یک مشت خم و راست شدن نمی داند بلکه نماز بود ولی نمازی که باطل بود

تهیه کننده: عقیل رضائیسب

www.talabagi.blog.ir
طلبگی یعنی پا به رگابی